

«Κύριε, εσύ τα ξέρεις όλα εσύ ξέρεις ότι σ' αγαπώ». (Ιωάννης 21, 17)

Το τελευταίο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του Ιωάννη, μας μεταφέρει στη Γαλιλαία, στη λίμνη Τιβεριάδα. Ο Πέτρος, ο Ιωάννης και οι άλλοι μαθητές, μετά το θάνατο του Ιησού ξαναπιάνουν τη δουλειά τους ως ψαράδες, αλλά δυστυχώς η νυχτερινή ψαριά είναι κακή. Ο Αναστημένος Κύριος εμφανίζεται για τρίτη φορά, προτρέποντάς τους να ξαναρίξουν τα δίχτυα τους και, αυτή τη φορά, πιάνουν πολλά ψάρια. Στη συνέχεια τους καλεί να μοιραστούν το φαγητό στην ακτή. Ο Πέτρος και οι άλλοι τον αναγνώρισαν, αλλά δεν τολμούν να του μιλήσουν.

Ο Ιησούς παίρνει την πρωτοβουλία και απευθύνεται στον Πέτρο, με μια πολύ δύσκολη ερώτηση: «Σίμωνα, γιε του Ιωάννη, με αγαπάς περισσότερο από αυτούς εδώ;» Η στιγμή είναι εξαιρετική: τρεις φορές ο Ιησούς ανανεώνει την πρόσκλησή του στον Πέτρο να φροντίσει τα πρόβατά του, στα οποία ο ίδιος είναι ο βοσκός.

«Κύριε, εσύ τα ξέρεις όλα εσύ ξέρεις ότι σ' αγαπώ».

Αλλά ο Πέτρος ξέρει ότι τον έχει προδώσει και αυτή η τραγική εμπειρία δεν τον αφήνει να απαντήσει θετικά στην ερώτηση του Ιησού. Απαντά με συντριβή: «Εσύ ξέρεις ότι σε αγαπώ».

Καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης, ο Ιησούς αφήνει κατά μέρος την προδοσία του Πέτρου, δε χάνει χρόνο με το να του επισημάνει το λάθος του. Τον προσεγγίζει με τρόπο που μπορεί να αντιληφθεί, τον βάζει μπροστά στην «πληγή» του για να τη γιατρέψει με την ευσπλαχνία του. Το μόνο που ζητάει είναι να ξαναχτίσουν τη σχέση τους, μέσα σε αμοιβαία εμπιστοσύνη.

Και η απάντηση του Πέτρου είναι μια πράξη συνειδητοποίησης της δικής του αδυναμίας και, ταυτόχρονα, της απεριόριστης εμπιστοσύνης στη σπλαχνική αγάπη του Διδασκάλου και Κυρίου του:

«Κύριε, εσύ τα ξέρεις όλα εσύ ξέρεις ότι σ' αγαπώ».

Ο Ιησούς θέτει στον καθένα μας την ίδια ερώτηση: με αγαπάς; Θέλεις να είσαι φίλος μου; Ξέρει τα πάντα: γνωρίζει τα δώρα που μας έχει χαρίσει, αλλά και τις αδυναμίες μας και τις πληγές μας, που μερικές «αιμορραγούν». Ωστόσο, μας ξαναδίνει την εμπιστοσύνη του, όχι επειδή την αξίζουμε, αλλά επειδή μας αγαπάει.

Μέσα απ' αυτή τη σχέση, ο Πέτρος θα βρει και το θάρρος να μαρτυρήσει την αγάπη του για τον Ιησού, μέχρι του σημείου να δώσει τη ζωή του.

«Στιγμές αδυναμίας, απογοήτευσης και αποθάρρυνσης όλοι μας βιώνουμε: [...] αντιξοότητες, επώδυνες καταστάσεις, ασθένειες, θάνατοι, εσωτερικές δοκιμασίες, παρεξηγήσεις, πειρασμοί, αποτυχίες [...] Κάποιοι όμως, που αισθάνονται ανίκανοι να ξεπεράσουν ορισμένες καταστάσεις που πλήττουν το σώμα και την ψυχή στηριζόμενοι μόνο στις δικές τους δυνάμεις, βρίσκουν το δρόμο να ξαναεμπιστευθούν τον Θεό. Και Εκείνος επεμβαίνει, επειδή ελκύεται από αυτή την εμπιστοσύνη. Εκεί όπου ενεργεί, κάνει σπουδαία πράγματα, τα οποία φαίνονται ακόμη πιο μεγάλα, ακριβώς επειδή πηγάζουν από τη δική μας αδυναμία».

Στην καθημερινή μας ζωή, μπορούμε να παρουσιαστούμε στον Θεό όπως είμαστε και να ικετεύσουμε για την ευεργετική του φιλία. Εγκαταλείποντας τον εαυτό μας με εμπιστοσύνη στο έλεός του, μπορούμε να ξαναβρούμε την οικειότητα με τον Κύριο και να ξαναπάρουμε το δρόμο μαζί του.

«Κύριε, εσύ τα ξέρεις όλα εσύ ξέρεις ότι σ' αγαπώ».

Αυτός ο Λόγος της Ζωής μπορεί επίσης να γίνει η προσωπική μας προσευχή και η απάντησή μας, για να εμπιστευτούμε ξανά τον εαυτό μας στον Θεό. Με τις μικρές μας δυνάμεις, ας τον ευχαριστήσουμε για τα σημάδια της αγάπης του:

«[...] Σ' αγαπώ γιατί μπήκες στη ζωή μου περισσότερο από τον αέρα στους πνεύμονές μου, περισσότερο από το αίμα στις φλέβες μου. Μπήκες εκεί όπου κανείς άλλος δεν μπορούσε να μπει, όταν κανείς δεν μπορούσε να με βοηθήσει, ούτε να με παρηγορήσει. [...] Δώσε μου τη χάρη να είμαι ευγνώμων - έστω και λίγο - στο υπόλοιπο της ζωής μου, γι' αυτή την αγάπη που με έχεις πλημμυρίσει και που με κάνει να σου λέω: σ' αγαπώ».

Στις σχέσεις μας μέσα στην οικογένεια, στην κοινωνία και στην Εκκλησία, μπορούμε να μιμηθούμε τον τρόπο του Ιησού: αγαπώ όλο τον κόσμο, αγαπώ πρώτος, «πλένω τα πόδια» των αδελφών μου, ιδιαίτερα των πιο μικρών και των πιο εύθραυστων. Θα εξασκηθούμε να υποδεχόμαστε καθέναν με ταπεινότητα και υπομονή, χωρίς να κρίνουμε, έτοιμοι να ζητήσουμε και να δεχθούμε τη συγνώμη, για να μάθουμε μαζί πώς να περπατάμε δίπλα-δίπλα στη ζωή.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής